

HEIMWEE NAAR CURAÇAO

Droevig eiland droevig volk

droevig eiland in de kolk

Cola Debrot

Verslagen reis ik terug, naar huis,
verpletterd door de zee, zo zilt en zo nabij als nooit,
verschroeid door rum en zon,
gevangen in de hitte van de nacht.

Mocht u er ooit eens komen,
draag dan een strooien hoed, een wit gewaad
van linnen of papier, als pantser
voor de lichtheid van een niet te dragen last.

WILLEMSTAD – AMSTERDAM

Clichés in korte broek schommelen van boord.
Waar zijn de kindjes die de huizen kleurden?
Voeren zij op blote voeten naar de overkant?

Leguanen ritselen de struiken,
over het water sleept een boot zich voort.

Langs flamboyant, een tamarinde,
vol nesten oude kinderzielen.

Ik schuil onder de linde en de eik.

ODE AAN DE PLANTAGE

Als je hier wacht,
hoor je de voetstappen van Hugo de Vries,
vind je de woorden van Henri Polak,
huiver je voor het beeld van Wolkers,
verdeel je Wertheims geld.

Als je hier bent,
ervaar je Morriëns gewone wonderen,
ontmoet je Zee- en Westerman,
ben je voor even vriend van Reve.

Als je hier zit,
lopen aan de overkant
nog altijd mannen
met lange baarden
en krullen
in het zwart.